

[Justitsministeren.]

idet man her tillader Protokollation i efter min Mening saa stor Udstrækning, at Retsanvendelsen kan være tjent med det.

Vi fik derefter et helt Kursus, hvad jeg for min Part ikke trængte til, men hvad der maaske kunde være saare nyttigt for andre Medlemmer af det høje Ting, et helt Kursus, en Uddybning af Offentligheds- og Umiddelbarhedsprincippet, overhovedet af hele den Udvikling, moderne Retspleje herhjemme har gennemgaaet. For dette Kursus synes jeg kun, vi har at takke det ærede 13de Medlem; han er en af dem, der bedst kunde give dette Kursus. Noget andet er, at det ved denne Lejlighed maaske ikke havde været nødvendigt. Vi har alle godt af at lære noget. Jeg lærte altsaa ikke noget, men jeg haaber, at mange andre Medlemmer gjorde det. Jeg tør heller ikke benægte, at det svenske *lagråds* Medlemmer var begejstrede; de var i høj Grad begejstrede, naar de var sammen med os. Jeg har kun været sammen med dem ved Middage og festlige Lejligheder, men jeg tør ikke benægte, at de var begejstrede for vor civilprocessuelle Fremgangsmaade. Men jeg kan ikke rigtig forstaa, hvad denne Begejstring i særlig Grad vedkommer Lovforslaget her om Genoptagelse af Straffesager. Det er jo ikke Meningen med Lovforslaget her at røre mere ved hele vor processuelle Udvikling herhjemme, end netop Hensynet til at komme dem, der eventuelt med Urette er blevet straffet, til Hjælp.

Maa jeg dernæst protestere mod, at det ærede 13de tingvalgte Medlem (Rytter) Gang paa Gang anser mig for tilsyneladende fuldkommen hjælpeløs, hvis jeg ikke har Professor Hurwitz under den ene og Retsplejeudvalget under den anden Arm, og, formoder jeg, det ærede Medlem i Ryggen; saa kan han jo selv om, hvilken Stilling det ærede Medlem i saa Tilfælde vil tage. Jeg klarer mig nok baade uden Retsplejeudvalget og uden Professor Hurwitz, hvis jeg bare kan faa Flertallet i det høje Folketing og det høje Landsting med mig, og det vil jeg arbejde paa ogsaa i denne Sag. I saa Henseende var det trøsterigt at høre det ærede 17de tingvalgte Medlem (C. J. F. Sven) paa sædvanlig formfuldendt Maade argumentere mod det ærede 13de tingvalgte Medlem med Hensyn til § 3, hvor det ærede 13de tingvalgte Medlem (Rytter) jo slet ikke har Ret i, at man ved at give § 3 den foreslaaede Affattelse overlader til Domstolene at give Lovregler. Nej, man overlader det til Retsanvendelsen, til den enkelte Dommer i den enkelte konkrete

Sag at protokollere saa meget, som han efter Bevisets Stilling og Sagens Beskaffenhed anser for nødvendigt, fordi han kan se, at det er en vanskelig Sag, der muligvis skal gaa videre. Det overlader man til Retsanvendelsen, men det har ikke noget at gøre med at give Lovregler.

Jeg anerkender som sædvanlig, hvad der blev sagt af det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen), som altid tænker dybt over Tingene, og som fremstiller sine Tanker paa en filosofisk set tiltalende Maade. Det er rigtigt, at det kan være vanskeligt for Dommeren i det givne Tilfælde at skønne over, hvor meget eller hvor lidt han skal tage med. Der kan, saadan tror jeg, det ærede Medlem sagde, kastes en Tvivl ind i hans Sjæl; men hvad, det gælder baade det ærede Medlem og mig, vi gaar rundt og faar indkastet Tvivl fra Morgen til Aften, og alligevel kommer vi igennem. Det kan ikke være afgørende med Hensyn til at naa til en bedre Fremgangsmaade i Processen, end vi har i Øjeblikket, at Dommeren kan være i Tvivl om, hvor meget eller hvor lidt han skal tage med. Det er et Spørgsmaal om at prøve sig frem, og jeg er ganske enig med det ærede 17de tingvalgte Medlem i, at vi skal gaa langsomt til Værks her for ikke at kuldaste hele den Udvikling, der er foregaaet. Jeg er ogsaa enig med ham i, at hvis Dommerne straks og absolut havde stillet sig paa det nye Standpunkt i 1919, saa var der muligvis ikke blevet Tale om at forsøge denne Udvej, det tør jeg ikke sige.

Naturligvis kan vi meget vel i Udvalget diskutere, hvorvidt Formuleringen af § 3 er tilstrækkelig for det praktiske Livs Krav. Den har saamænd været formuleret om flere Gange, bl. a. ogsaa med Bistand af den højtærede Formand for dette Ting, og jeg er villig til at forsøge en ny Formulering, hvis der skulde komme bedre Tanker frem i Udvalget. Men i Princippet synes jeg, det er rigtigt at gaa denne Vej, men ogsaa at gaa forsigtigt frem.

Det ærede 17de tingvalgte Medlem (C. J. F. Sven), der jo altid henter sine Billeder fra Hundeverdenen eller i hvert Fald er meget hundevenlig, talte om den friserede Puddel i den Forbindelse. Jeg har ikke noget imod Pudler, heller ikke om de er friserede, jeg skal ganske lade det ligge. Derimod rejste det ærede Medlem Spørgsmaalet om Dommeruddannelsen, og det er jo et meget interessant Problem, ikke mindst herhjemme, hvor man vel maa sige, at Dommeruddannelsen paa Grund af de forholdsvise lave Lønninger, der ydes Embeds-